

Tjugoandra söndagen under året 2023

”Anpassa er inte efter denna världen” (Rom 12:2), skriver Paulus till de kristna i Rom. Detsamma skulle han säkert ha sagt till oss kristna i Skara. Det finns alltid en frestelse att försöka göra evangeliet lite luddigt och flummigt, så att det faller vår samtids, denna världens människor på läppen. Samtidigt är det just dessa människor som måste få ta till sig evangeliet och bli förvandlade av mötet med Jesus och hans budskap. Det är ständigt kyrkans dilemma att kunna uttrycka sanningen och evangeliet i dess fullhet, men samtidigt på ett sätt som människor i vår tid kan ta till sig och bli förvandlade av. Därför behöver vi alltid den helige Andes hjälp för att evangeliet skall nå ut till de människor omkring oss som vid första påseendet inte verkar vara ett dugg intresserade för något som är ”religiöst”. Paulus försöker hjälpa oss på vägen: ”låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt” (Rom 12:2). Den helige Ande vill hjälpa oss att förnyas och förvandlas, så att vi ser vad som är Guds vilja och hur vi kan göra hans godhet och fullkomlighet tydliga för dem vi möter. Det innebär naturligtvis att vi själva låter oss upplysas och förvandlas av evangeliets sanning, så att vi på ett trovärdigt sätt kan vittna om Kristus och hans kyrka.

Dagens evangelium understryker att vi som Jesu lärjungar alltid måste ta på oss vårt kors för att kunna efterfölja honom. Korset är och förblir själva tecknet på att vi tillhör Jesus och vill leva som hans lärjungar. Vi kan aldrig bortförklara eller rationalisera bort korsets verklighet. När Petrus, säkert med bästa vilja i världen, vill förmå Jesus att inte ta på sig korset, fick han svar på tal av sin Herre: ”Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors” (Matt 16:23). Det kan inte ha varit roligt att kallas Satan för någon som verkligen älskade Jesus och ville efterfölja honom av hela sitt hjärta. Även en god människa kan få för sig något som inte stämmer överens med evangeliet eller vill göra det till något oförargligt som inte kan reta upp någon. Idag blir vi därför påmind om korsets nödvändighet för att vi och alla andra skall kunna bli frälsta. Guds enfödde Son måste ta på sig korsets fasa, allt lidande och all synd, för att frälsningen skulle bli möjligt. Allt detta onda och hemska måste passera genom Jesu sårade hjärta, för att vi skulle bli helade och helgade av hans kärlek.

Som kristna får vi alla dela Jesu kors, på ett eller annat sätt. Genom sitt kors har Jesus gjort oss delaktiga av frälsningens verklighet. Vi är inte bara passiva åskådare till detta. Vi dras in i frälsningens drama. Vi är medaktörer. Genom att låta oss frälsas av Jesu heliga kors får vi hjälpa honom att bära korset. Liksom Simeon av Kyrene fick bära Jesu kors under en del av hans Via Dolorosa, får vi hjälpa Jesus att bära hans kors som då blir vårt eget kors. ”Om någon vill gå i

mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig” (Matt 16:24), säger Jesus för att påminna oss att vi alla har ett kors att bära, Samtidigt kan korset anta otaliga skepnader och det kan sin tid för oss att känna igen att detta är mitt kors, som Jesus har gett mig för att jag skall hjälpa honom att bära sitt kors och så gör mig delaktig i hans frälsningsverk.

Paulus uttrycker samma sanning på sitt sätt: ”Jag ber er bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud” (Rom 12:1). Egentligen är hela vårt liv ett offer som vi får bära fram inför Gud. Korset kännetecknar hela vårt liv. Det är Gud, bara Gud, som vi vill behaga och glädja genom att offra oss själva och vår bekvämlighet och njutningslystnad, vår egenkärlek och penningtörst, ja, allt det som hotar att göra oss till en karikatyr och parodi på oss själva. Gång på gång får vi den helige Andes inspiration och hjälp att tänka på detta. Det är så lätt att bara följa med strömmen, att av slöhet och lättja aldrig ta upp sitt kors och efterfölja Jesus.

”Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?” (Matt 16:26). Jesus vill hela tiden väcka oss ur själviskhetens slummer och dvala, så att våra tankar kan förnyas och förvandlas. Ord som kors, offer och försakelse väcker först inte någon större genklang och entusiasm för oss som fostrats i ett individualistiskt och hedonistiskt klimat. Samtidigt vet vi rent intuitivt att vi aldrig kan bli lyckliga på djupet av allt vad världen kan erbjuda oss av rikedomar och njutningar. Det är inte de nyrika dollarmiljardärerna som kan erbjuda oss det stora och viktiga i livet. Visst kan vi känna frestelsernas försåtliga makt, men just därför behöver vi komma ihåg Jesu ord till Petrus; ”Håll dig på din plats, Satan” (Matt 16:23).

Hela vårt liv är uppfyllt av olika valsituationer. Risken är att vi handlar på ett mer automatiskt sätt för att tillfredsställa oss själva och våra egna intressen. Därför är det så befriande när vi väl förstår att vi får den helige Andes hjälp i varje ögonblick så att vi kan göra ett medvetet val, som ofta innebär att vi väljer att offra istället för att utnyttja, att ge i stället för att få, att ta på oss vårt kors istället för att ha det sköna och bekvämt. Naturligtvis får vi ha det bra och trevligt också, men inte på andras bekostnad eller på ett sätt som inte behagar Gud. ”Frälsning pågår” borde vi tänka lite oftare och inse att Gud vill använda oss för sitt frälsningsverk. Korset får en helt annan betydelse, när vi förstår att det är det stora tecknet på Guds kärlek till oss och hela vår värld och att vi är kallade att dela vårt kors med Jesus. Korset leder alltid fram till uppståndelse och det nya, fulla livet. Varje gång vi får fira eukaristi ser vi detta samband. Genom mässans offer blir Jesu offer på Golgota sakramentalt närvarande – och vi får vara med där – samtidigt blir den himmelska måltiden närvarande – och där får vi också vara med. Vad kan vi mer begära?